

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z wniosku J. S. i E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 27 lutego 2019 r.,

zażalenia wnioskodawczynie E. S. na postanowienie Sądu Okręgowego w O.

z dnia 20 września 2018 r., sygn. akt IV Uz [...],

1. odrzuca zażalenie

2. nie obciąża E. S. kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 września 2018 r. Sąd Okręgowy w O., IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił zażalenia J. S. i E. S. na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 19 czerwca 2018 r. w przedmiocie odrzucenia ich odwołań od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 29 czerwca 2017 r.

E. S. zaskarżyła postanowienie Sądu Okręgowego zażaleniem, w którym domagała się, by Sąd Najwyższy zmienił je oraz postanowienie Sądu Rejonowego i przywrócił termin do wniesienia odwołania od decyzji ZUS, ewentualnie uchylił

zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania z zasądzeniem od organu rentowego kosztów postępowania.

Organ rentowy wniósł o odrzucenie zażalenia i zasądzenie od skarżącej na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wybrany przez stronę środek zaskarżenia postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu jest – stosownie do art. 398¹ § 1 k.p.c. – niedopuszczalny.

Postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu odwołania od decyzji organu rentowego należy traktować jako postanowienie „w przedmiocie odrzucenia pozwu” w rozumieniu art. 398¹ § 1 k.p.c. (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2006 r., I UK 314/05, OSNP 2007 nr 11-12, poz. 173; z dnia 17 stycznia 2001 r., II UZ 141/00, OSNAPIUS 2002 nr 19, poz. 472 oraz z dnia 30 września 2008 r., II UZ 41/08, niepublikowane), od którego - na podstawie art. 398¹ § 1 k.p.c. przysługuje skarga kasacyjna. Zażalenie na to postanowienie jest niedopuszczalne, także na podstawie art. 394¹ § 2 k.p.c.

Postępowanie cywilne nie dopuszcza konkurencji środków zaskarżenia tego samego orzeczenia, zatem niewłaściwy środek podlega odrzuceniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2000 r., III CKN 258/00, niepubl., z dnia 21 stycznia 2009 r., III CZ 2/09, niepubl., z dnia 3 lutego 2011 r., II UZ 49/10, niepubl.).

Uwzględniając to, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹ i w związku z art. 373 oraz 370 k.p.c.). O kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.